

Бѣла мечка.

(Гледай цвѣтната картина).

Царството на бѣлата мечка е въ далечнитѣ сѣверни страни, между голѣмитѣ мразове, бури и снѣгове и вѣчнитѣ ледове.

Топлиятъ ѝ бѣлъ кожухъ и дебелиятъ слой масъ подъ него я защищаватъ отъ лютитѣ мразове; сжациятъ слой масъ ѝ спомага да плува въвъ водата и да изминува голѣми пространства. Нейнитѣ дълги и остри нокте ѝ помагатъ да се катери по най-стрѣмни ледени скали; случи ли се нѣвга да се отплесне отъ нѣкоя ледена скала, не е голѣмо зло за нея: дебелиятъ ѝ кожухъ и масъта я прѣдпазватъ отъ натрѣтване.

Бѣлата мечка има и другъ защитникъ—дебелиятъ снѣгъ. Когато задухатъ по цѣли дни ужасни, студени бури и виелици, бѣлата мечка се завира въ нѣкоя снѣжна прѣспа и тамъ прѣкарва на топло и спокойно.

Бѣлата мечка е голѣмъ, силенъ и страшенъ звѣръ. Голѣмото ѝ тѣло се носи на кжси крака, но когато се изправи на заднитѣ си крака, тя заприличва на страшенъ великанъ. Бѣлиятъ цвѣтъ на козината ѝ, като се слива съ околнитѣ снѣгове и ледове, прави мечката невидима, а това ѝ спомага по-лесно да издебва плячката си.

Нѣма нито едно животно по тѣзи мѣста тѣй силно, тѣй ловко, тѣй добръ да плава и да бѣга по леденитѣ равнини, както бѣлата мечка. Макаръ очитѣ ѝ да сж малки, вижда надалечъ, а тънкото ѝ обоняние разпознава най-слабитѣ миризми на разстояние отъ нѣколко километра. Още не успѣло морето да изхвърли на брѣга трупъ на мъртавъ китъ, а наоколо отъ всички страни се събира цѣла тѣлпа бѣли мечки.

За да могатъ да иматъ винаги дебелъ слой масъ, тѣ ядатъ много.

Бѣлитѣ мечки, когато сж сити, ставатъ доста весели и започватъ да се забавляватъ съ разни игри.

Бѣлата мечка обича да прѣкарва повече въ водата, отколкото на сушата, защото въ водата се чувствува